

Circulaire

Brussel, 26 september 2016

Kenmerk: NBB_2016_38

uw correspondent:

Guy Van Den Eynde

tel. +32 2 221 57 54 – fax +32 2 221 31 04

guy.vandeneynde@nbb.be

EBA-richtsnoeren, krachtens artikel 395, lid 2, van de Verordening (EU) nr. 575/2013, betreffende limieten voor blootstellingen met betrekking tot schaduwbankenentiteiten die buiten een gereguleerd kader bankactiviteiten verrichten. (EBA/GL/2015/20 van 3 juni 2016)

Toepassingsveld

Deze richtsnoeren gelden voor alle kredietinstellingen naar Belgisch recht en voor de beleggingsondernemingen naar Belgisch recht waarop deel vier van Verordening (EU) nr. 575/2013 (grote risicoblootstellingen) van toepassing is¹, in overeenstemming met het geldende toepassingsniveau op basis van deel één, titel II, van diezelfde verordening.

Samenvatting/Doelstelling

Deze circulaire integreert de richtsnoeren van de Europese Bankautoriteit (EBA) van 3 juni 2016 betreffende limieten voor blootstellingen op schaduwbankenentiteiten in het Belgisch prudentieel kader. Zij bevat als bijlage de Nederlandstalige versie van de door de EBA opgestelde tekst. Deze bijlage kan eveneens worden geraadpleegd op de website van de Nationale Bank van België of de EBA.

Geachte mevrouw
Geachte heer

Voor de toepassing van deze richtsnoeren worden schaduwbankenentiteiten gedefinieerd als entiteiten die buiten een toereikend prudentieel toezichtkader kredietbemiddelingsactiviteiten uitvoeren, welke omschreven kunnen worden als op bankactiviteiten lijkende werkzaamheden waarbij sprake is van looptijd- en liquiditeitstransformatie, hefboomfinanciering, overdracht van het kredietrisico of soortgelijke activiteiten. Tegelijkertijd bevatten deze richtsnoeren een opsomming van entiteiten die uitgesloten worden van deze definitie van schaduwbankenentiteiten.

In het kader van deze richtsnoeren geldt een pragmatische materialiteitsdrempel met betrekking tot de blootstellingswaarde op afzonderlijke schaduwbankenentiteiten, na in aanmerking neming van het effect van de kredietrisicolimitering in overeenstemming met de artikelen 399 t/m 403 en vrijstellingen in overeenstemming met artikel 400 en artikel 493, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013 (CRR). Deze materialiteitsdrempel bedraagt 0,25% van het in aanmerking komende kapitaal van de instelling als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 71, van Verordening (EU) nr. 575/2013. Concreet betekent dit dat deze richtsnoeren niet van toepassing zijn op blootstellingen op individuele schaduwbankenentiteiten lager dan deze materialiteitsdrempel.

¹ Verordening (EU) nr. 575/2013, artikel 388.

Deze richtsnoeren specificeren en verduidelijken de algemene beginselen en vereisten met betrekking tot de benodigde effectieve interne processen en procedures, controlemechanismen, beleidslijnen, limietenkader en intern toezicht die instellingen dienen toe te passen opdat ze het concentratierisico dat voortvloeit uit blootstellingen met betrekking tot schaduwbankenentiteiten kunnen analyseren, ondervangen en beheren.

Gedifferentieerde benadering

Met betrekking tot de vereisten voor het vastleggen van een limietenkader bepalen de richtsnoeren in het bijzonder criteria voor de toepassing van een basisbenadering (cfr. infra). Wanneer een instelling niet volledig kan voldoen aan deze basisbenadering dient zij echter een strengere "terugvalbenadering" toe te passen, die haar geaggregeerde blootstellingen op schaduwbankenentiteiten geheel of gedeeltelijk onderwerpt aan de geldende concentratielimieten voor grote blootstellingen.

Deze gedifferentieerde benadering stimuleert instellingen om te beschikken over doeltreffende processen en controlemechanismen die haar toelaten om, op basis van de verworven informatie, enerzijds, in de context van de bepaling van haar intern limietenkader, een identificatie en analyse uit te voeren van individuele tegenpartijen die behoren tot schaduwbankenentiteiten en anderzijds een continue interne beoordeling, toezicht en controle van risico's op schaduwbankenentiteiten toe te passen.

Basisbenadering voor het bepalen van een limietenkader:

Wanneer instellingen gebruik wensen te maken van de basisbenadering wordt er vereist dat zij een geaggregeerde limiet bepalen voor al hun blootstellingen op schaduwbankenentiteiten en dit in verhouding tot hun in aanmerking komende kapitaal. Bovendien en in aanvulling en onafhankelijk van de vereiste geaggregeerde limiet, dienen ze stringenter individuele limieten te definiëren voor al hun blootstellingen op afzonderlijke schaduwbankenentiteiten.

Terugvalbenadering:

Wanneer een instelling niet in staat is om de basisbenadering voor de toepassing van een intern limietenkader toe te passen en aldus niet voor al haar blootstellingen op schaduwbankenentiteiten een geschikte geaggregeerde en individuele limiet heeft vastgelegd, dient zij verplicht gebruik te maken van de volgende terugvalbenadering:

- Wanneer bovendien een instelling niet voldoet aan alle vereisten betreffende doeltreffende processen en controlemechanismen of toezicht door het leidinggevend orgaan zoals beschreven in Deel 4 van deze richtsnoeren, past zij de terugvalbenadering toe op al haar blootstellingen met betrekking tot schaduwbankenentiteiten. Hierbij wordt het geaggregeerd blootstellingsbedrag na in aanmerkingneming van het effect van de kredietrisicolimitering van haar blootstellingen op schaduwbankenentiteiten onderworpen aan de limiet voor grote blootstellingen in overeenstemming met artikel 395 van Verordening (EU) nr. 575/2013 (inclusief de toepassing van artikel 395, lid 5, van dezelfde verordening).²
- Wanneer een instelling wel geheel voldoet aan de vereisten betreffende doeltreffende processen en controlemechanismen of toezicht door het leidinggevend orgaan zoals beschreven in Deel 4 van deze richtsnoeren, dient zij de terugvalbenadering uitsluitend toe te passen op deze blootstellingen met betrekking tot schaduwbankenentiteiten waarvoor de instelling niet in staat is om individuele limieten te definiëren. Aldus wordt het totaalbedrag, na in aanmerkingneming van het effect van de kredietrisicolimitering, van alle blootstellingen op schaduwbankenentiteiten voor welke door de instelling geen individuele limieten bepaald zijn, onderworpen aan de limiet voor grote blootstellingen in overeenstemming met artikel 395 van Verordening (EU) nr. 575/2013 (inclusief de

² Concreet betekent dit dat de som van alle blootstellingen op schaduwbankenentiteiten in de niet handelsportefeuille met een gezamenlijk blootstellingsbedrag op de betreffende schaduwbankenentiteit groter dan 0.25% van het in aanmerking komende kapitaal - en dit berekend na in aanmerkingneming van het effect van de kredietrisicolimitering - 25% van het in aanmerking komende kapitaal niet mag overschrijden.

toepassing van artikel 395, lid 5, van dezelfde verordening).³

Naast de kredietrisico's, hecht de NBB eveneens veel belang aan de opvolging en monitoring van andere risico's voortvloeiend uit de links tussen banken en schaduwbankentiteiten en ze zal, indien ze het nodig acht en rekening houdend met de internationale ontwikkelingen ter zake, bijkomende instrumenten ontwikkelen en maatregelen nemen om deze risico's te beperken.

De betrokken kredietinstellingen en beleggingsondernemingen dienen vanaf 1 januari 2017 aan de bepalingen van deze richtsnoeren te voldoen.

Een kopie van deze circulaire wordt naar de commissaris(sen) en erkend revisor(en) van uw instelling verstuurd.

Hoogachtend

Jan Smets
Gouverneur

Bijlage: 1

³ Concreet betekent dit dat de som van uitsluitend deze blootstellingen op schaduwbankentiteiten in de niet handelsportefeuille voor welke geen individuele limiet bepaald is door de instelling en waarvan het gezamenlijk blootstellingsbedrag op de betreffende schaduwbankentiteit groter is dan 0.25% van het in aanmerking komende kapitaal - en dit berekend na in aanmerking neming van het effect van de kredietrisicolimitering- 25% van het aanmerking komende kapitaal niet mag overschrijden.